

Pieni lintukuvasto:

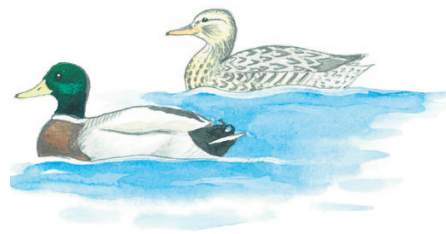
kyhmy- ja laulujoutsen
knöl- och sångsvan

Upeat valkoiset linnut erottaa toisistaan ainakin nokan väristä: laulujoutsenella on keltainen, mustakärkinen nokka, kyhmyjoutsenella oranssi, mustatyvinen nokka. Laulujoutsenen voi nähdä koko maassa, kyhmyjoutsenen lähinnä merenrannoilla.

valkoposkihanhi
vitkindad gås

Jäämeren rantojen asukki on alkanut pesiä myös meidän rannikoillamme. Tämän pienen hanhen tuntomerkkejä ovat musta rinta ja kaula, ja lähes kokovalkoinen pää.

sinisorsa
gräsand

Tuttu sorsa sekä maaseudulla että kaupungissa. Vihreäpäinen koiras koreilee väreillä hurmataksen puolison, mutta naaras on ruskeankirjava sulautuakseen maastoon munien hautomisen aikana. Siivistä pilkottaa kuitenkin välillä sininen, valkoreunainen laikku.

töyhtöhyppä
tofsvipa

Keväisten peltojen ensimmäisellä asuttajalla on nimensä mukaan töyhtö päälle. Helpommin hyypän tuntee kuitenkin lennossa leveistä, mustavalkoisista siivistä, ja naukuvasta, videopelimäisestä äänestä.

kala- ja harmaalokki
fiskmåsar och gråtrut

Harmaaselkäiset lokit ovat äkkiä katsottuna samannäköisiä. Kalalokki on kuitenkin pienempi, keltanokkainen ja mustasilmäinen. Harmaalokki on suurempi, sen nokassa on punainen täplä ja silmän ympärillä keltainen rengas.

naurulokki
skrattmåsar

Tummapäistä naurajaa ei kovin helposti sekoita kalalokkiin, vaikka tämänkin selkä on harmaa. Myös räähkyvä ääni takaa sen, ettei naurulokki jää huomaamatta torilla tai järvellä.

tiirat
tärnorna

Siroit ja keveät tiirat lentelevät väsymättömästi vesien yllä, leluttelevat paikoillaan tähyttämässä ja syöksyvät välillä alas pikkukalojen kimppuun. Kahta lajiamme, kala- ja lapintira, on melko vaikea erottaa toisistaan.

kesykyyhky eli pulu
tamduva

Villien kalliokyyhkyjen kesyt sukulaiset viihtyvät erinomaisesti kaupungeissa, koska ruokaa on paljon ja petoja vähän, ja korkeat talot muistuttavat niiden alkuperäistä elinympäristöä, kalliiojyrkänteitä.

käpytikka
större hackspett

Tikat takovat vahvalla nokallaan puita kivaakseen pesäkolon, löytääkseen toukkia ja kuuluttaakseen reviiriään. Mustavalkoisen käpytikän tuntomerkki ovat suuret valkoiset laikut hartioilla.

tervapääsky
tornseglare

Tummat ja kaarevasiipiset ilmojen valtiat syövät, nukkuvat ja parittelevat ilmassa. Kirkuva *srriiii*-ääni kaikuu toukokuun loppula talojen seinistä ja julistaa kesän alkaneen.

haara- ja räystäspääsky
ladu- och hussvala

Pääskyt tekevät usein pesänsä rakennusten räystäiden alle, mistä emojen ja poikasten on hyvä lähteä lentoon. Molemmat lajit ovat taitavia lentäjiä. Haarapääskyllä on pitkä pyrstö ja punertava kurkku, räystäspääskyllä lyhyt pyrstö ja valkoinen alaselkä.

västaräkki
sädesärla

Musta-valko-harmaan hyönteissyöjän paras tuntomerkki on pitkä pyrstö, jota lintu keikuttaa jatkuvasti ylös alas. Viihtyy avoimilla paikoilla hyönteisjähdissä, mutta piilottaa pesänsä hyvin vaikkapa halkopinoon tai kiviaitaan.

mustarastas
koltrast

Vain puolet mustarastaista on mustia: sysi-musta ja keltanokkainen koiras on helppo tunnistaa, mutta naaras on tummanruskea ja hieman täplikäs. Pitkä pyrstö ja hyppivä kävelytyyli auttavat erottamaan lajin kottaraisesta.

räkättirastas
björktrast

Räksäparvesta kuuluu jatkuvasti räkättävää juttelua. Parvi antaa hyvän suojan pesärosvoilta, joita emot jahtaavat yhteistuumin. Hyvä tuntomerkki on varsinkin lennossa näkyvä harmaa alaselkä.

kirjosieppo
svartvit flugsnappare

Kirjava karpästen sieppaaja on monen pihan ja mökin tuttu pönttöpesijä. Mustavalkoinen koiras ja ruskeavalkoinen naaras kohauttelevat hartioitaan puun oksalla seistessään ja syöksyilevät välillä hyönteisjahdissa.

talitiainen
talgoxe

Värikäs ja tuttu pihapiirien vakioasukas viihtyy talvisin lintulaudoilla ja kesäisin linnunpöntöillä. Äänissä paljon vaihtelua, mutta yleisiä lauluja ovat *ti-tyy*, *tyy-ti* ja *ti-ti-tyy*.

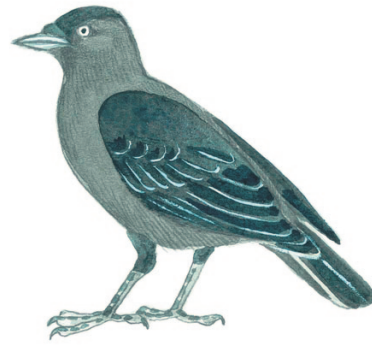
sinitäinen
blåmes

Pieni mutta peloton ja ketterä tintti, joka ei häviä kauneudessa eksoottisille tropiikin linnuille: höyhenpuvusta löytyy sinistä, vihreää, keltaista, valkoista ja mustaa.

harakka
skata

Mustavalkoista ja pitkäpyrstöistä variksen sukulaista ei helposti sekoita muihin lintuihin. Läheltä katsottuna pyrstössä ja siivillä välkkyvät metallinhoitoisia värejä. Tutuin ääni kuulostaa säksättävältä naurulta.

naakka
kaja

Seurallinen ja utelias naakka viihtyy pareittain tai parvissa. Tumma asusta erottuu vaaleampi niska. Linnut pitävät yhteyttä toisiinsa kimeillä *kjaa*-äänillä lentäessään, ruokaillessaan ja nukkumaan mennessään.

varis
kråka

Varsinainen jokapaikanhöylä viihtyy yhtä hyvin maalla ja kaupungissa ja kelpuuttaa ravinnoksi melkein mitä tahansa. Harmaatakki on hyvin älykäs ja osaa esimerkiksi kastaa kuivan leipäpalan veteen pehmenemään.

varpunen ja pikkugarpunen
gråsparv och pilfink

Varpunen on vanha ihmisen seuralainen, mutta sukulaislaji pikkugarpunen on viime aikoina myös yleistynyt. Jälkimmäisen tuntomerkkejä ovat valkean posken musta täplä sekä suklaanruskea päälaki. Varpuskoiraan päälaki on harmaa.

peippo
bofink

Yksi Suomen yleisimmistä laululinnuista, jonka elämäniloa pursuava laulunsäe on helppo oppia tuntemaan. Koiras on melko värikäs, naaras himmeämpi, mutta molempien hyvä tuntomerkki ovat selvät valkoiset siipijuovat.

järripeippo
bergfink

Komea oranssin, mustan ja valkoisen kirjava pohjoisemman Suomen peippo, joka voi keväällä tulla etelässäkin lintulaudalle tankkaamaan loppumatkaa varten.

viherpeippo
grönfink

Kellertävän tai harmaanvihreän peippolinun hyviä tuntomerkkejä ovat paksu, vaalea nokka ja siivenreunan keltainen raita. Koiras on melko kirkasvärisen, naaras usein hieman juovikas.

Piirroket: Laila Nevakivi